

V c
4901

h. v.

h. 5, 10.

Vc
4901

AD
PANEGYRIN
IN
HONOREM
POTENTISSIMI PRINCIPIS
ET DOMINI
DNI.
JOHANNIS GEORGII
SECUNDI,
DUCIS SAXONIÆ, JULIÆ, CLI-
VIÆ ET MONTIUM, SACRI ROMANI IMPERII
ARCHIMARSCHALLI ET ELECTORIS, LANDGRA-
VII THURINGIÆ, MARCHIONIS MISNIÆ, NEC NON UTRIUS-
QUE LUSATIÆ, BURGGRAVII MAGDEBURGENSIS,
COMITIS IN MARCA ET RAVENBURGO, DOMINI IN RA-
VENSTEIN, DOMINI NOSTRI, BE-
NIGNISSIMI,
OB
Summum vereque Singularissimum
ELECTORATUS SAXONICI
ORNAMENTUM,
Religionem nempe Christianam, illam-
que integram ac illibatam,
Die quinto Anni, quem non ita pridem ingressi sumus,
M DC LVII. hora ab VIII. matutina, in Auditorio Collegii Principum
Majoris Inferiore,
ORATIONE GRATULATORIA
CELEBRANDAM,
PROGRAMMA
FACULTATIS THEOLOGICÆ IN ACADEMIA
LIPSIENSI.

DIES HODIERNUS, XVI MENSIS FEBRUARII est quartus, dispare potest miscere affectus, & largam mœrendi pariter atque gaudendi suppeditare materiam. Nemo tam durus ac ferreus est, qui siccis oculis, & sine quodam mœroris sensu exequias, quas hodieque **PATRI PATRIÆ SENIORI OPTIMO MAXIMO** imus frequentes atque prolixas, hoc est, quas meruit, intueatur. Non Electorem sibi, sed salutem ereptam putant, quotquot hodierna luce acerbissimo luctu doloreque confunduntur. Flent omnes, flent ignoti, flent & timentes, flent & inviti, flent & barbari, flent & qui videbantur inimici. Communis iste fletus non tantum obitum Valentiniani Imperatoris luctuosissimum sequebatur, sed diem etiam complet presentem. Omnes enim non tanquam Principem sibi, sed parentem publicum obiisse domestico fletu doloris illachrymant, suaque omnes funera dolent. Quem tamen omnium haut penitus malorum mœrorem nunc pluribus non exulcerabimus. Luculentam ille ac copiosam requirit orationem, quam extendi vetat ratio prologii. Neque verò hæc mœroris fomenta in presenti ignota sunt ac latentia, sed totius Universitatis oculis cognoscuntur, ore laudantur. Quapropter illa nobis non assumimus fusius explicanda. Dubium nullum est, diem hunc eò majus vulnus omnibus bonis inflixisse, quò illustriores fuerunt virtutes, cujus exequias ab ipsa pietate iussi fuimus frequenti comitatu decenter prosequi. Splendidissima **ELECTORUM SAXONICORUM** encomia tabulis publicis ita fuisse inserta, ut nec refigi possint, neque obliterari, imperitissimum rerum esse oportet, qui nesciat. Ut mittamus ea, quæ vetustiora sunt, neque Fridericum bellicosum, Fridericum placidum, Ernestum religiosum, Fridericum sapientem, Johannem constantem, & Johannem Fridericum magnanimum, omnes & singulos Saxonie Electores fulgentissimos, deprædicemus, quicquid in Principe optimo quisquam devote admirari ac venerari posset, id omne successores eorundem laudatissimi possederunt ac tenuerunt. Magnus fuit Mauritius: Augustus pius: Christianus primus, prudens: & alter ejusdem nominis, liberalis. Electores magnæ apud omnes auctoritatis & digni, ex quorum sanguinibus **JOHANNES GEORGIUS, PRIMUS**, nasceretur. Aut fallit nos amor Principis, aut iisdem elogiis hodie cohonestari **NUTRITIUS NOSTER DESIDERATISSIMUS** meretur: usque adeò & virtutum heroicarum copia, & pietatis opibus præstabat aliis & excellabat, ut Majorum suorum gloriam videretur non tam æquare, quàm superare. Adeò in Eo & magnanimitatem Mauriti, & pietatem Augusti, & prudentiam Christianorum atque liberalitatem licebat mirari. Tacemus nunc ceteras animi illustrissimi dotes, quæ ipsis adversariis etiam, quæ maxima gloria, fuere sæpius admirationi. Fuit certè, ipsâ invidiâ papisticâ quoque teste, princeps patriæ amantissimus, justitiæque studiosissimus, verè Israelita, in quò dolus non est.

Sicuti

Sicuti verò non raro lachrymas sequuntur vota, nec in cunctis tenorem servat fortuna, ita hæc ipsa dies tam uberem gaudendi copiam nobiscum communicat, quam atra, quam funesta & luctuosa nobis existit. Pii Patris soboles bona eos jam olim, referente Ambrosio, omine faustissimo erigebat, qui super morte Theodosii Imperatoris acerbissimâ dolebant. Fortia quidem, & ut verius dicamus, Christiana suppetunt solatia, quæ animos gravi mœrore ob obitum PII PATRIS ad terram usque dejectos queant levare; inter ea tamen SOBOLLES BONA vel primas videtur numeranda. Idque hoc magis, quò perfectius exprimit dotes ac virtutes divinas, quas in INCOMPARABILI PARENTE amisimus. Et licet ille plures fuerint, una tamen in eò ita enituit, ut illam velut propriam sibi vendicaret. Studium pacis intelligimus, quod tam impensè coluit, quam verè PACIFICI appellatione JOHANNES GEORGIUS PRIMUS, vel inter concitatusimos bellorum cumultus, se notum omnibus ac venerabilem reddidit. In pace ille fuit natus; in pace educatus: in pace principatum suum auspicatus, & in pace illum finivit. Nec dubium est ullum, quin eundem animum pacificum JOHANNES GEORGIUS SECUNDUS ipso cum sanguine à PARENTE PACIFICO statim hauserit, & exemplo illius hæcenus ita obsirmaverit, ut jam ubiq; PACIFICI nomine non minus quam JOHANNIS GEORGII SECUNDI salutandus sit. Speciosi Romanis Ducibus videbantur ex Cretâ, Numidia, Africa, Asia, aliisque devictis gentibus tituli. At multò nomen PACIFICI illustrius, quò significatur nullius populi, nullius hominis, sed ejus, quod ei inimicum est, & hostis ubique & victor semper. Magnum putârunt Ægyptii Reges, si patris hic, matris ille, fratrum amans alius diceretur. Quæ tamen encomia axioma, PACIFICI, vix exhauriunt, quòd non ista tantum, sed quicquid exoptatum excogitari potest, ambitu suo complectitur. Dulcissimum enim Pacis nomen, quo, Tullii verbis, non tantum ii, quibus natura sensum dedit, sed etiam teçta, atque agri letari videntur. Quâ etiam de causâ, apud Ebræos, Pax à perfectitudine jure meritoque appellatur. Cùm Carolus Magnus Imperator crearetur, non absque ingenti animæ letitiâ ter acclamavit populus universus: Carolo Augusto à Deo Coronato, Magno & Pacifico Romanorum Imperatori, vita & victoria. Non aliâ, quam acclamatione illâ devotissimâ ELECTOREM AC DOMINUM NOSTRUM CLEMENTISSIMUM, sub auspiciis novi principatus, omnes nos ac singulos decet venerari. JOHANNI GEORGIO, SECUNDO, AUGUSTO A DEO PRINCIPI, MAGNO ET PACIFICO SAXONIAE ELECTORI VITA ET VICTORIA. Vivat JOHANNES GEORGIUS SECUNDUS! Vivat AUGUSTUS! Vivat PACIFICVS! Vivat VICTORIOSVS! Quæ ipsa licet sint maxima, plus tamen aliquando à MAGNO NOSTRO ELECTORE expectare audent Christianorum populi: ut scilicet puritas religionis Christianæ sarta teçtaque conservetur, dicatque nostra ætas se non formidare arbitrium ejus ætatis, quam verâ sinserâque fide Christianam fuisse, Christiani omnes profiteamur. Hæc enim vel sola in tantum Electoralem Dignitatem Saxonicam auxit, quanta potest esse maxima. Ornamentum ea est

FKK 4901

est Electoratûs Saxonici summum ac verè singularissimum. Quò de cùm Reverendus plurimum ac Excellentissimus Vir, D. Daniel Heinrici, Professor Theologiæ publicus, ejusdemque Collegii hoc tempore Decanus, Collega noster honorandus, in animum induxerit crastinò die finitis precibus matutinis, in auditorio Collegii Principum majoris inferiore panegyricam habere Orationem, eâ de re dicturus est, quâ devotionem erga Deum & reverentiam adversus Electorem ostendet singularem ac dignam, quam omni favoris ac amicitiae genere prosequamini. Religio namque Christiana, eaque integra & illibata, summum ac maximum mortalium est bonum, cui reliqua omnia postponenda sunt. Non ergò dubitamus, quin Rector Magnificus, Consules Amplissimi, Proceres utriusque Reipublicæ honoratissimi, ac Cives Academiae universi ad præstitutum tempus, eò, quem diximus locò, frequentes sint comparituri. In sacrario autem Templi Nicolaitani primum ut conveniatis, rogamus & monemus. Quicquid nunc indicimus, tempus præsens postulat, Elector jubet, & sua cuique pietas & salus præcipit. P. P. Lipsiæ die IV. Februarii, anno Epochæ Christianorum M. DC. LVII.

LITTERIS VVITTIGAVIANIS.

nc

n.
r,
n-
o.
li-
de
m
a-
a-
or
i,
e-
nt
is,
le-
ii,

ULB Halle 3
004 807 901

VD 77

h. 5, 10.

Vc
4901

AD
PANEGYRIN

POT

JOHAN

ORGII

DUCIS SA

Æ, CLI-

VIAE ET MON

NI IMPERII

ARCHIMARSC

LANDGRA-

VII THURINGIÆ,

NON UTRIUS-

QVE LUSAT

RGENSIS,

COMITIS I

N RA-

Summum

isfimum

EL

CI

Religionem

am, illam-

Die quinto A

gressi fumus,

M DC LVII. ho

egii Principum

ORATIC

ATORIA

FACULTA

CADEMIA

